

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.357 van 14 mei 2001
in de zaak A. 69.618/IX-1045.**

In zake : 1. de VZW Nationaal Syndicaat der Militairen,
die woonplaats kiest bij
F. BEUN, VZW KVB00, W. CLAEYS,
P. BLEYFUESZ en J. DOLFEYN,
Milcampsaan 77,
Brussel
2. Walter CLAEYS,
wonende te DEURLE,
Antoon de Pesseroeylaan 16

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
VZW NATIONAAL SYNDICAAT DER MILITAIRES
(afgekort : VZW NSM) en Walter CLAEYS op 1 juli 1996
hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van
artikel 3, § 2, en artikel 105 van het koninklijk
besluit van 25 april 1996 tot uitvoering van de wet van
11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de
overheid en de vakbonden van het militair personeel van
de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische
dienst;

Gelet op het arrest nr. 65.955 van 21 april
1997 waarbij de afstand van de vordering tot schorsing
wordt toegewezen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 27 mei 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de eerste verzoekende partij, die tevens het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging bevat;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Th. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van luitenant-kolonel militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Bij koninklijk besluit van 27 februari 1985 is het Nationaal Syndicaat der Militairen erkend als syndicale organisatie voor de toepassing van de wet van 11 juli 1978. Het betreft een organisatie die niet aangesloten is bij een syndicale organisatie die vertegenwoordigd is in de Nationale Arbeidsraad.

1.2. In het Belgisch Staatsblad van 1 mei 1996 wordt het koninklijk besluit van 25 april 1996 bekendgemaakt "tot uitvoering van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst".

Artikel 3 van dat besluit is opgenomen in Titel II - "De erkenning, de vaststelling van de representativiteit en de bevoegdheden van de syndicale organisaties", Hoofdstuk I - "De erkenning, de intrekking van de erkenning en de schorsing voorafgaand aan deze erkenning", Afdeling I - "De erkenning". Paragraaf 2 van dat artikel luidde als volgt :

"De syndicale organisaties bewijzen dat zij voldoen aan de voorwaarden opgelegd door artikel 12, eerste lid, 1°, 2° en 3° van de wet (van 11 juli 1978), door bij hun aanvraag een lijst te voegen met de namen, de adressen en de handtekeningen van ten minste één procent van het militair personeel.

De drie categorieën van dit personeel moeten ten belope van ten minste vijf procent van de ingezamelde handtekeningen vertegenwoordigd zijn".

Artikel 105 van hetzelfde besluit, opgenomen in Titel VIII - "Opheffings-, overgangs- en slotbepalingen", Hoofdstuk II - "Overgangs- en slotbepalingen" luidt als volgt :

"De bij toepassing van het koninklijk besluit van 5 januari 1982 betreffende de erkenning van de syndicale organisaties van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst als syndicale organisaties voor het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst erkende syndicale organisaties behouden die erkenning gedurende zes maanden na de inwerkingtreding van dit besluit. In die periode dienen de syndicale organisaties een aanvraag tot erkenning in overeenkomstig artikel 3."

1.3. Op 31 mei 1996 schrijft de minister van Landsverdediging aan de voorzitter van de raad van bestuur van de VZW NSM dat de syndicale organisatie die overeenkomstig de nieuwe regeling erkend wenst te worden, in de loop van zes maanden na 1 mei 1996 aan de minister een aanvraag moet zenden waarin melding wordt gemaakt van de datum waarop de statuten en de lijst van de verantwoordelijke leiders in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt is met daarbij, overeenkomstig artikel 3, § 2, van het besluit van 25 april 1996, een lijst met de namen, adressen en handtekeningen van tenminste 460 namen van militairen (1 percent van het militair personeel), waaronder minstens 23 van elke categorie. Gevraagd wordt ook, met het oog op de controle, om het stamnummer van de betrokken militairen op de lijst te vermelden.

De verzoekende partij dient op 30 oktober 1996 de aanvraag tot hernieuwing van haar erkenning in.

1.4. Bij koninklijk besluit van 3 december 1996 -bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 januari 1997- wordt de verzoekende partij, met ingang van 1 november 1996, erkend als syndicale organisatie overeenkomstig de artikelen 3 en 105 van het koninklijk besluit van 25 april 1996. Er wordt vastgesteld dat zij niet aangesloten is bij een syndicale organisatie die vertegenwoordigd is in de Nationale Arbeidsraad.

2. Overwegende dat de memorie van wederantwoord enkel namens de eerste verzoekende partij ingediend is; dat overeenkomstig artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vastgesteld moet worden dat de tweede verzoekende partij het vereiste belang ontbeert zodat het beroep in haren hoofde onontvankelijk is;

3. Overwegende dat artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 25 april 1996, door de Raad van State vernietigd is bij het arrest nr. 88.214 van 23 juni 2000 inzake GAUTIER; dat wat die bepaling betreft, het beroep geen voorwerp meer heeft;

4.1 Overwegende, wat betreft de vordering tot vernietiging van artikel 105 van het koninklijk besluit van 25 april 1996, dat de verwerende partij bij wege van exceptie aanvoert dat de verzoekende partij de door haar aangevraagde erkenning gekregen heeft en dat zij derhalve geen actueel belang meer heeft bij het beroep; dat de verzoekende partij daar in haar memorie van wederantwoord op repliceert dat die erkenning haar belang niet doet teloorgaan omdat de verwerende partij haar met een ongrondwettelijke en onwettelijke regelgeving gedwongen heeft een aantal fundamentele beginselen te schenden en zodoende haar burgerrechtelijke en strafrechtelijke verantwoordelijkheid in het gedrang heeft gebracht;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar brief van 19 februari 2001 nog stelt dat artikel 105 van het koninklijk besluit van 25 april 1996 zo eng verbonden is met artikel 3 dat de vernietiging van de laatstgenoemde bepaling bij wijze van gevolgtrekking de vernietiging van artikel 105 met zich moet brengen; dat zij ook herhaalt dat zij indertijd, doordat de laatste zin van artikel 105 haar ertoe verplichtte een nieuwe aanvraag in te dienen, gedwongen is om een

onwettige regel -artikel 3- na te leven; dat zij besluit dat de grondslag voor de erkenning die zij op grond van de overgangsbepaling gekregen heeft kan vernietigd worden;

4.2.1. Overwegende dat artikel 3 de regels bepaalt waaraan syndicale organisaties moeten voldoen om erkend te worden; dat die bepaling overeenkomstig artikel 110, tweede lid, van hetzelfde besluit, in werking is getreden op 1 mei 1996; dat het bestreden artikel 105 bepaalt dat de voorheen verleende erkenningen -zoals de erkenning waarover de verzoekende partij beschikte er een is- na 1 mei 1996 nog gedurende zes maanden doorloopt; dat aan die syndicale organisaties dus een termijn van zes maanden wordt geboden om zich in regel te stellen met de nieuwe regeling, zonder daar nog enig ander voordeel aan te koppelen; dat een dergelijk gunstregime voor de verzoekende partij alleen maar voordelig is geweest;

4.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij nu wel betoogt dat zij de erkenning, die zij in 1985 heeft gekregen, verder als voorheen wenste te behouden maar dat artikel 105 daaraan in de weg staat; dat evenwel die redenering faalt; dat immers het niet artikel 105 is dat belet dat de verzoekende partij haar vorige status behoudt, maar wel de nieuwe voorwaarden die door het koninklijk besluit van 25 april 1996 in het rechtsverkeer worden gebracht; dat voorts ook niets het bestuur belet om, in functie van de wijzigende omstandigheden en met inachtneming van de geldende regeling, de reglementering aan te passen; dat overigens, als hoger gesteld, de verwerende partij met artikel 105 reeds voor een zekere tijd aan de verzuchtingen van de verzoekende partij tegemoetgekomen is;

4.2.3. Overwegende dat een en ander tot de conclusie leidt dat de verzoekende partij er geen belang bij heeft artikel 105 vernietigd te zien;

5. Overwegende, wat de kosten betreft, dat het teloorgaan van het voorwerp van het beroep, in zoverre het gericht is tegen artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 25 april 1996, niet aan de verzoekende partij te wijten is; dat dienvolgens het past de kosten van het beroep gemaakt door de eerste verzoekende partij ten laste van de verwerende partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de tweede verzoeker en van de Belgische Staat, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op veertien mei 2000 en een, door de
IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.